

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/70/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410207388
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4410207388.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: SQUAM TRADE SE, so sídlom Bratislava, Mickiewiczova 2, IČO: 46 081 968, zast. BARKOCI law firm, s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Nám. slobody 28, IČO: 47 247 916, proti žalovanému: Mesto Nové Zámky, IČO: 00 309 150, zast. Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Nitra, Farská 25, IČO: 36 856 282, o zaplatenie 1.095.426,35 eura s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26. 09. 2016 č. k. 6C/135/2010-661 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e .**

V zamietajúcej časti, v časti týkajúcej sa náhrady trov konania a trov štátu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 434.051,35 eura s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 265.551,35 eura od 02. 01. 2009 do zaplatenia a s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 168.500 eur od 02. 02. 2009 do zaplatenia a to do 15 dní od jeho právoplatnosti. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi a žalovanému každému uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu v sume 37 eur Okresnému súdu Nové Zámky do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 34, § 40 ods. 1, § 132 ods. 1, § 133 ods. 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 524 a § 580 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 41 ods. 1, § 70 ods. 1 a § 71 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z. z., ako i § 16 ods. 1, 3 zák. č. 182/1993 Z. z. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal nepochybne preukázané, že žalobca sa v zmysle všeobecne záväzného nariadenia Mesta Nové Zámky č. 3/1997 o zásadách dražby majetku mesta zo dňa 01. 07. 2007 zúčastnil verejnej dražby konanej dňa 31. 12. 2008, na ktorej najvyšším podaním vydražil bytový dom súp. č. XXXX vrátane parc. registra „E“ č. 266/5, nachádzajúcej sa v G. J., na ul. M.. Z. č. XX, zapísanom na LV č. XXXXX kat. úz. G. J. za sumu 33.000.000,- Sk, t. j. 1.095.399,32 eura, ako to potvrdila notárska zápisnica notára JUDr. Petra Šulaia, so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, č. N 13/2009, Nz 1915/2009, NCR1s 1905/2009 zo dňa 23. 01. 2009. Dňa 30. 01. 2009 M.. C. Y. zaplatil na účet žalovaného sumu 265.000 eur, dňa 02. 02. 2009 spoločnosť IvKo s.r.o. sumu 49.790 eur a v ten istý deň i T.. Q. A. sumu 346.585 eur, ktoré žalovaný identifikoval ako platby na zaplatenie časti kúpnej ceny nehnuteľnosti, vydraženej BD TRADE spol. s r.o. na dražbe konanej dňa 31. 12. 2008. Taktiež mal za preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému dňa 30. 12. 2008 na účet žalovaného sumu 265.551,35 eura a dňa 30. 01. 2009 i sumu 168.500 eur. Poukázal na článok V bod 9 VZN č. 3/1997 podľa ktorého vydražiteľ bol povinný do 15 dní odo dňa konania dražby zaplatiť sumu dosiahnutú vydražením po odpočítaní výšky dražobnej zábezpeky na účet mesta

a po zaplacení ceny na vydraženú nehnuteľnosť mesto s ním uzatvorí kúpnu zmluvu, pričom vlastníctvo vydraženej nehnuteľnosti prechádza na vydražiteľa dňom vkladu vlastníckeho práva. Mal za to, že medzi stranami sporu nedošlo v zmysle tohto článku k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorá skutočnosť vyplývala zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13C/164/2010, v ktorom sa žalovaný voči žalobcovi domáhal určenia povinnosti uzavrieť kúpnu zmluvu. V tejto súvislosti poukázal na to, že Správa katastra Nové Zámky na základe notárskej zápisnice povolila zápis vlastníckeho práva k sporom dotknutým nehnuteľnosťami v prospech žalobcu záznamom, avšak na základe protestu prokurátora zo dňa 10. 03. 2010 vyhovel tomuto protestu a rozhodnutím č. Z 426/09 zo dňa 16. 04. 2010 zápis vlastníckeho práva v prospech žalobcu zrušila a ako vlastník nehnuteľností je naďalej vedený žalovaný podľa LV č. X kat. úz. G. J.. Pokiaľ i na Krajskom súde v Nitre prebieha pod sp. zn. 15S/8/2011 správne konanie týkajúce sa tohto rozhodnutia správy katastra konštatoval, že jeho výsledok nemôže mať vplyv na rozhodnutie v danej veci, pretože žalobe žalovaného nemôže byť vyhovené z dôvodu, že pôvodný žalobca ako vydražiteľ bol dňom 10. 11. 2012 vymazaný z obchodného registra a bol uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10. 09. 2012 sp. zn. 36Cbr/109/2012 zrušený bez likvidácie, z ktorého dôvodu už vydražiteľ neexistuje, a preto na tento subjekt nemôže byť zapísané vlastnícke právo vydražených nehnuteľností. S ohľadom na túto skutočnosť preto ani nevyhovel návrhu žalovaného na prerušenie konania. Z totožného dôvodu mal za to, že sa javí bezpredmetným aj konanie vo veci 16C/47/2009 o neplatnosť dražby, v ktorom BD TRADE spol. s r.o. je jedným zo žalovaných subjektov. Považoval tak za zrejmé, že vlastnícke právo vydražených nehnuteľností zákonným spôsobom na BD TRADE spol. s r.o. ako vydražiteľa neprešlo, pretože absentoval zákonný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k vydraženým nehnuteľnostiam. V tomto smere sumarizoval, že došlo k verejnej dražbe v zmysle VZN č. 3/1997, čo však nie je skutočnosťou ani právnym úkonom v zmysle § 34 OZ, s ktorým by platný právny poriadok spájal vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností, keď priebeh a výsledok dražby ako je uvedený v notárskej zápisnici nepriznávajú účastníkom dražby žiadne práva ani im neukladajú žiadne povinnosti. K zmene vlastníckeho práva k vydraženým nehnuteľnostiam v zmysle § 132 ods. 1 OZ ani nemohlo dôjsť, pretože podľa článku V bod 9 VZN č. 3/1997, až po zaplacení ceny vydraženej nehnuteľnosti mala byť vydražiteľom uzatvorená kúpna zmluva, a k prevodu vlastníckeho práva k vydraženým nehnuteľnostiam malo dôjsť až uzavretím kúpnej zmluvy, ktorá mala nadobudnúť účinnosť dňom vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Samotná skutočnosť, že medzi žalovaným a vydražiteľom došlo k odovzdaniu a prevzatiu vydražených nehnuteľností, ako to plynie zo Zápisnice z odovzdania a prevzatia nehnuteľností zo dňa 13. 02. 2009, na zmenu vlastníckeho práva vplyv nemala. Pokiaľ i obe strany mali vôľu previesť vlastnícke právo vydražených nehnuteľností, k tomuto nedošlo zákonom predpísaným spôsobom ani formou tak, ako uvádza § 132 ods. 1 a § 133 ods. 2 OZ. Podotkol tiež, že pokiaľ by aj došlo k platnému prevodu vlastníckeho práva, došlo by tým k porušeniu ust. § 16 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z. z., podľa ktorého nájomca nebytového priestoru, vlastníci a nájomcovia bytov v dome majú právo na prednostný prevod nebytového priestoru do vlastníctva v zákonom stanovenom poradí. V danom prípade v čase odovzdania a prebratia vydražených nehnuteľností v predmetom bytovom dome, ktorý je fakticky nebytovým domom, čo bolo konštatované v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/47/2009, malo prenajatých nebytových priestorov 12 nájomcov, ktorí k nim majú predkupné právo, z ktorého dôvodu by išlo o právny úkon relatívne neplatný podľa § 40a OZ. Akcentoval, že pokiaľ v súvislosti s dražbou BD TRADE spol. s r.o., zaplatila žalovanému sumu 434.051,35 eura, išlo o plnenie bez právneho dôvodu a na strane žalovaného podľa § 451 OZ vzniklo bezdôvodné obohatenie, v dôsledku čoho vznikla žalovanému povinnosť podľa § 456 OZ vydať ho žalobcovi ako právnenému nástupcovi BD TRADE spol. s r.o., na ktorého bola v konaní uplatnená pohľadávka postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 05. 2011. Predmetnú Zmluvu o postúpení pohľadávok považoval za platnú len v rozsahu týkajúcom sa sumy 434.051,35 eura dôvodiac, že išlo o preukázateľnú pohľadávku, ktorá bola zaplatená žalovanému bez právneho dôvodu a vo zvyšnej časti, t. j. časti presahujúcej túto sumu ju označil za neplatnú, pretože jej predmetom boli aj sumy, na ktoré právny predchodca žalobcu nemal nárok, keďže boli platené inými subjektmi na účet žalovaného bez právneho dôvodu, nakoľko tieto subjekty sa do dražby neprihlásili a povinnosťou vydražiteľa a nie iných subjektov bolo zaplatiť vydraženú cenu. Mal za to, že zmluvu o budúcej zmluve v znení jej dodatku, ktorú uzavreli Ing. A., M. Y. a U. U. nemožno považovať vo vzťahu k žalovanému za právny dôvod úhrady na účet žalovaného v súvislosti s dražbou, keďže medzi žalovaným a označenými fyzickými osobami, ako i spoločnosťou IveKol s.r.o. žiaden právny vzťah nebol a teda ani nebol dôvod, aby tieto subjekty plnili na účet žalovaného a pokiaľ sa tak stalo, išlo o bezdôvodné obohatenie, ktoré mal žalovaný vydať týmto osobám. Navyše zmluva o budúcej zmluve nebola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a Mgr. Y. a T. A., a preto táto zmluva právneho predchodcu žalobcu žiadnym spôsobom nezaväzovala a osobu U. U. ako fyzickej osoby nemožno stotožňovať s BD TRADE, v ktorej bol konateľom, pretože ide o dve

rozdielne osoby. K námietke žalovaného na započítanie sumy 322.141,61 eura predstavujúcej dražobnú zábezpeku v sume 265.551,65 eura, ako i náhradu za užívanie vydražených nehnuteľností v sume 56.589,96 eura považoval len za obranu žalovaného, poukazujúc na to, že ide o sporné pohľadávky, ktoré žalobca ani jeho právny predchodca neuznali a započítať možno len pohľadávky nesporné, ktoré obe strany uznávajú čo do dôvodu a výšky a len takéto pohľadávky sú spôsobilé na započítanie, z ktorého dôvodu neboli splnené zákonom predpokladané podmienky na započítanie podľa § 580 OZ. Žalobu tak považoval za dôvod v časti týkajúcej sa zaplata sumy 434.051,35 eura, ktorú sumu uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi tiež priznal úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 265.551,35 eura od 02. 01. 2009 do zaplata a to podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného do 31. 12. 2008 a vo výške 9 % zo sumy 168.500 eur od 02. 02. 2009 do zaplata podľa nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z. účinného od 01. 01. 2009, ako i s ohľadom na viazanosť návrhom žalobcu. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal majúc za to, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu bol približne rovnaký. Zároveň rozhodol i o povinnosti strán sporu zaplatiť súdu prvej inštancie trovy štátu, ktoré boli v konaní vynaložené na zaplata poplatkov v súvislosti s podaním správ v celkovej výške 74 eur a s poukazom na rovnakú úspešnosť oboch strán, preto v zmysle § 259 CSP každej z nich uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky trovy štátu vo výške 37 eur.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie v jeho zamietajúcej časti, domáhajúc sa ním jeho zmeny a vyhovenia žalobe v celom rozsahu. Úvodom uviedol, že súd prvej inštancie správne posúdil a uznal právny titul žaloby, ktorým je bezdôvodné obohatenie, ku ktorému došlo tým, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným absentoval zákonný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k draženým nehnuteľnostiam, a napriek tomu žalovaný prijal a ponechal si peňažné prostriedky vo výške 1.095.426,35 eura, ktoré mu boli poskytnuté jeho právnym predchodcom za zamýšľanú kúpu nehnuteľností. Stotožnil sa s jeho záverom, že dražba vykonaná žalovaným a na nej udelený príklep, ani notárska zápisnica o priebehu dražby neboli titulom spôsobilým na uskutočnenie prevodu vlastníckeho práva a boli od počiatku neplatným právnym titulom na jeho nadobudnutie, keď predmetná dražba nebola dražbou v zmysle zák. č. 527/2000 Z. z. Za základný nedostatok rozsudku označil nevysporiadanie sa súdu prvej inštancie s právnym mechanizmom uhrádzania ceny nehnuteľností dosiahnutej vydražením, od ktorého odvodil rozsah priznaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že z argumentácie obsiahnutej v odôvodnení rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie mu nepriznal uplatňovaný nárok v plnom rozsahu z dôvodu, že sumu vo výške 661.375 eur zaplatil Mgr. C. Y. a T. Q. A. žalovanému bez existencie právneho vzťahu k pôvodnému žalobcovi, ako i žalovanému. Vykol prvoinštančnému súdu, že v tejto súvislosti sa s ohľadom na vykonané dokazovanie nevysporiadal s existenciou Zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 30. 01. 2009 uzatvorenej medzi konateľom pôvodného žalobcu U. U., T. Q. A. a M. C. Y., ktorá upravuje spôsob a dôvod poskytnutia peňazí na úhradu vydraženej nehnuteľnosti. Argumentoval, že dohode subjektu na strane dlžníka o tom, ako mu budú poskytnuté peňažné prostriedky tretími subjektmi na úhradu jeho záväzku voči dlžníkovi, nebráni existencia právneho vzťahu medzi veriteľom a tretími subjektmi, ktoré peňažné prostriedky poskytujú poukazujúc na obsah zmluvy o budúcej zmluve, rozpory vo výpovediach svedkov T. A. a M. Y., ako i ďalšie listinné dôkazy. Tvrdil, že T. A. a M. Y. za účelom dosiahnutia následného prospechu v podobe spoluvlastníctva nehnuteľností vydražených jeho právnym predchodcom, dobrovoľne pristúpili k úhrade záväzku voči žalovanému, a preto nie je možné uznať ich tvrdenie, že plnili za seba alebo bez právneho dôvodu žalovanému. V kontexte dohôd, ktoré predchádzali úhrade záväzku právneho predchodcu voči žalovanému je tak jednoznačné, že išlo o splnenie záväzku prostredníctvom tretích osôb po dohode s nimi, čo predstavuje v praxi bežne používaný spôsob splnenia záväzku. Navyše žalovaný v čase úhrady ceny vydražených nehnuteľností plnenie, ktoré bolo plnením záväzku jeho právneho predchodcu prijal, úhradu akceptoval, žiadnym spôsobom ju nenamietal a cenu vydraženej nehnuteľnosti považoval za uhradenú. V čase prijatia peňažných prostriedkov tak žalovaný vedel, akým spôsobom bola uhrádzaná cena vydraženej nehnuteľnosti, o čom sám poskytol dôkaz z účtovníctva a konštatoval, vo vzťahu ku každému zo subjektov, ktoré vykonali úhradu v prospech žalovaného, v súvislosti so záväzkom vydražiteľa, že ide o zaplata časti kúpnej ceny nehnuteľnosti, ktorú vydražil jeho právny predchodca. Mal za to, že pokiaľ súd prvej inštancie pri vymedzení a ustálení subjektu oprávneného z bezdôvodného obohatenia úplne opomenul Zmluvu o budúcej zmluve zo dňa 30. 01. 2009, pri svojom rozhodovaní použil strohý formalizmus, čo je v rozpore so základnou zásadou súkromného práva, akou je zásada dispozitívnosti, či autonómie vôle, ktorého dôsledkom je nesprávne právne posúdenie veci. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia sa

vôbec nevysporiadal s celým zisteným a relevantným skutkovým stavom, nepresvedčivo, až alibisticky sa postavil k jednotlivým skutkovým zisteniam a bez zrozumiteľného spôsobu ich následne vo svojom rozhodnutí účelovo vykladal v prospech svojich právnych záverov. Nie je totiž zrejme, akými úvahami sa riadil, keď žalobu v časti 661.375 eur s príslušenstvom zamietol, na základe akých relevantných dôkazov dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky je v tejto časti neplatnou, a z ktorého dôvodu by na jeho strane mala absentovať v tejto časti jeho vecná legitímácia. Podľa jeho názoru, arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie podčiarkuje aj to, že z rozsudku nie je zrejme, čo považoval súd za preukázané, čo za sporné, čím je rozhodnutie v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti, nepresvedčivosti a nepreskúmateľnosti. Konanie tak má ďalšiu, resp. inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navyiac neodôvodneným a jednostranným hodnotením dôkazov súd prvej inštancie neoprávnene zvýhodnil procesné postavenie žalovaného, čím mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania napadol odvolaním i žalovaný, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zotrvával na tom, že dňa 31. 12. 2008 uskutočnil dražbu, ktorá spĺňala kritéria dobrovoľnej dražby podľa zák. č. 527/2002 Z. z. bez ohľadu na to, ako bola nazvaná a vlastníctvo k nehnuteľnostiam prešlo zo žalovaného na vydražiteľa, pričom prijatím vydraženej ceny preto nemohlo prísť na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ žalobca tvrdí, že dražba neprebehla v súlade so zák. č. 527/2002 Z. z., môže otázku platnosti dražby riešiť súd meritórne len v konaní Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/47/2009 a nie v tomto konaní. V tejto súvislosti poukázal i na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci, pričom názorom v ňom vysloveným sa súd prvej inštancie neriadil, i keď táto povinnosť mu vyplýva i z ust. § 391 ods. 2 CSP. Pokiaľ svoj postup súd prvej inštancie zdôvodnil novou skutočnosťou a to výmazom BD TRADE spol. s r.o. z obchodného registra dňom 10. 11. 2012 mal za to, že táto skutočnosť nebráni pokračovať v konaní s ostatnými účastníkmi, pričom v tomto konaní nemožno riešiť otázku zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností a na jeho úkor nemôže byť skutočnosť, že BD TRADE s.r.o. sa následne dobrovoľne zrušila a nesporene zo špekulatívnych dôvodov postúpila pohľadávku na žalobcu, ktorý vznikol zrejme len na tento účel dňa 13. 04. 2011. Akcentoval, že nie je jeho starosťou ani starosťou súdu riešiť otázku, kto bude v prípade určenia platnosti dražby v konaní na to oprávnenom ďalej ako vlastníkom týchto nehnuteľností zapísaný. Vykol prvoinštančnému súdu, že v odôvodnení svojho rozhodnutia, okrem citácie protestu prokurátora, sa nijako nezaoberal charakterom dražby, ani neuviedol, či si argumenty prokurátora osvojil. V neposlednom rade namietal, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho návrhu na prerušenie konania doručenom mu dňa 11. 04. 2016 a to ani spolu s rozhodnutím vo veci samej.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného označil jeho argumenty za protirečivé a postrádajúce vnútornú logiku, v dôsledku čoho vyznievajú nedôveryhodne. Poukázal na to, že žalovaný nesprávne rozhodnutia vzhľadom na to, že súd prvej inštancie posúdil predmetnú dražbu ako nespôsobilý právny titul na nadobudnutie vlastníckeho práva k draženým nehnuteľnostiam, s ktorou otázkou sa riadne nevysporiadal. S týmto tvrdením žalovaného sa nestotožnil majúc za to, že predmetnou otázkou sa súd prvej inštancie zaoberal detailne a poukázal i na skutkové okolnosti, ktoré ho viedli k prijatiu tohto záveru a to najmä na protest prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky, ako i prehlásenie notára JUDr. Petra Šulaia zo dňa 28. 08. 2013. Išlo teda o zhodné konštatovanie dvoch orgánov verejnej moci o tom, že predmetná dražba nebola vykonaná podľa zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, ale výlučne podľa všeobecne záväzného nariadenia obce. Rovnako tak súd prvej inštancie zvažil aj správanie strán sporu po vykonanej dražbe a venoval dostatočnú pozornosť problematike dražby a vzniku bezdôvodného obohatenia, z ktorého dôvodu je v tejto časti jeho rozhodnutie vecne správne. Záverom zdôraznil, že kúpna zmluva medzi žalovaným a žalobcom uzatvorená nebola, vlastníkom nehnuteľností je stále žalovaný a to aj napriek tomu, že mu boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške kúpnej ceny. Súd prvej inštancie preto ani nemal inú možnosť, ako posúdiť právny stav ako rozporný so zákonom a judikovať, že ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na dôvodoch uvedených vo svojom odvolaní a zvýraznil, že nárok žalobcu neuznáva čo do dôvodu, ani čo do výšky, a preto nevzhliadol ani dôvod vyjadrovať sa k výške bezdôvodného obohatenia.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu označil jeho argumenty za demagogické a účelové, ktoré neprinášajú žiaden nový pohľad, výklad ani logické a právne relevantné hodnotenie. Poukázal na to, že jeho argumentácia je počas celého konania konzistentná a vyplýva z nej konštantný záver a to, že plnenie, ktoré mu poskytol subjekt, ktorý neskôr pohľadávku postúpil žalobcovi, je plnením z titulu dobrovoľnej dražby, na základe ktorej tento subjekt nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a že o neplatnosti dražby z 31. 12. 2008 môže rozhodnúť len súd v konaní, v ktorom je meritórne riešená otázka neplatnosti dražby vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/47/2009 a až na základe výsledkov tohto konania môže súd ustáliť existenciu podmienok pre vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného prijatím peňažného plnenia od žalobcu. Navyiac o neplatnosti dražby môže rozhodnúť len súd v konaní o neplatnosť dražby a nie ktorýkoľvek orgán verejnej moci. Dodal, že plnenie od právnych predchodcov žalobcu považuje za plnenie z titulu dobrovoľnej dražby, na základe ktorej účastník dražby nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a preto celá úvaha žalobcu o neuzatvorení kúpnej zmluvy a kúpnej cene je irelevantná.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolania podali v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strany, v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie strán sporu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia, pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a odvolanie žalovaného dôvodné nie je.

9. V tomto konaní sa právny predchodca žalobcu žalobou voči žalovanému domáhal zaplata sumy 1.095.426,35 eura s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 265.551,35 eura od 02. 01. 2009 zo sumy 168.500 eur od 02. 02. 2009, zo sumy 265.000 eur od 02. 02. 2009, zo sumy 24.895 eur od 02. 02. 2009, zo sumy 346.585 eur od 02. 02. 2009, zo sumy 24.895 eur od 02. 02. 2009 do zaplata, z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Po tom, čo bola žaloba žalobcu rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 15. 11. 2010 č. k. 6C/135/2010-204 v časti týkajúcej sa 4 % úroku z omeškania zo sumy 265.551,35 eura od 02. 02. 2009 do zaplata právoplatne zamietnutá, predmetom konania zostalo zaplata sumy 1.095.426,35 eura s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 265.551,35 eura od 02. 01. 2009 do zaplata a s 9 % úrokom z omeškania zo súm 168.500 eur, 265.000 eur, 24.895 eur, 346.585 eur a 24.895 eur u každej od 02. 02. 2009 do zaplata.

10. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

11. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

13. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti. Jeho podstatou je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, vydať toto obohatenie tomu, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Bezdôvodné obohatenie vzniká na základe objektívnej skutočnosti a to získaním bezdôvodného obohatenia na úkor niekoho iného, a preto na vznik tohto záväzkového právneho vzťahu sa nevyžaduje existencia zavinenia, ani existencia protiprávneho úkonu. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik objektívne merateľného majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Oprávneným subjektom je ten, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané, a ak ho nemožno zistiť, musí sa vydať štátu. Povinným subjektom je ten, kto bezdôvodné obohatenie získal. Všeobecná skutková podstata bezdôvodného obohatenia je zakotvená v ust. § 451 ods. 1 OZ a konkrétne skutkové podstaty zákon uvádza v § 451 ods. 2 a § 454 OZ. Medzi tieto patrí: a/ plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie, b/ plnenie z neplatného právneho úkonu, c/ plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, d/ majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov a e/ bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť neplnil a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

14. V súdnej veci ide v poradí už o druhé rozhodnutie prvoinštančného súdu po tom, čo jeho prvší rozsudok zo dňa 15. 11. 2010 č. k. 6C/135/2010-204 bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 16. 03. 2011 č. k. 25Co/4/2011-243 vo vyhovujúcich častiach, ktorými bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť pôvodnému žalobcovi sumu 1.095.426,35 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 265.551,35 eura od 02. 01. 2009 do zaplatenia a s 9 % úrokom z omeškania od 02. 02. 2009 do zaplatenia zo súm 168.500 eur, 265.000 eur, 24.895 eur, 346.585 eur a 24.895 eur a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, ako i v časti náhrady trov konania zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesení poskytol teoreticko-právny výklad inštitútu bezdôvodného obohatenia, na ktorom i naďalej zotrváva a preto ho duplicitne opakovať nebude. Rovnako tak z hľadiska skutkového stavu považoval za nesporné, ktoré skutočnosti neboli spochybnené ani v priebehu ďalšieho dokazovania, že žalovaný ako výlučný vlastník nehnuteľností v kat. úz. G. J. a to bytového domu súp. č. XXXX na ul. M. R. Z. č. XX v G. J., zapísanom na LV č. X a pozemku pod touto stavbou vedeným na Správe katastra Nové Zámky v registri „N“ na LV č. XXXXX ako parc. č. 266/5 - zastavaná plocha, nádvorie o výmere 459 m², uskutočnil dňa 31. 12. 2008 v zasadačke Mestského úradu v Nových Zámkoch, Hlavné nám. 10 ich dražbu a to na základe VZN žalobcu č. 3/1997 o zásadách dražby majetku mesta zo dňa 01. 07. 1997 a uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Nové Zámky zo dňa 09. 12. 2008 č. 262/091208, ktorým bol odpredaj predmetných nehnuteľností schválený formou dražby za minimálnu cenu 531.102,70 eura a cenu za vyhotovenie energetického certifikátu so stanovením dražobnej zábezpeky vo výške 265.551,35 eura. Osvedčenie o vykonaní dražby bolo spísané dňa 23. 01. 2009 notárom JUDr. Petrom Šulaiom, na Notárskom úrade v Nových Zámkoch, Podzámska 32 do notárskej zápisnice pod č. N/13/2009, Nz/1915/2009, Ncr 1s/1905/2009, podľa ktorej vydražiteľom nehnuteľností sa stala spoločnosť BD TRADE, spol. s r.o., so sídlom Nové Zámky, Jánošíkova 22 (ďalej len pôvodný žalobca), za cenu dosiahnutú vydražením vo výške 33.000.000,- Sk, t. j. 1.095.399,32 eura. V konaní tiež vyšlo najavo, čo strany sporu ani nespochybňujú, že pôvodný žalobca žalovanému zaplatil dňa 30. 12. 2008 sumu 265.551,35 eura a dňa 30. 01. 2009 sumu 168.500 eur z titulu ceny vydražených nehnuteľností, a z totožného titulu bola žalovanému zaplatená i suma 265.000 eur M. C. Y. dňa 30. 01. 2009, suma 49.790 eur dňa 02. 02. 2009 spoločnosťou IveKol s.r.o. a suma 340.585 eur T. Q. A. dňa 02. 02. 2009, ktoré platby samotný žalovaný identifikoval ako časť ceny nehnuteľností vydražených pôvodným žalobcom na dražbe konanej dňa 31. 12. 2008. Podľa Protokolu zo dňa 13. 02. 2009 pôvodný žalobca vydražené nehnuteľnosti i prevzal do svojho užívania a záznamom Správy katastra Nové Zámky zo dňa 19. 02. 2009 č. Z 408/09 bolo do katastra nehnuteľností zapísané vlastnícke právo k vydraženým nehnuteľnostiam na pôvodného žalobcu a to opatrením Správy katastra Nové Zámky zo dňa 19. 02. 2009 č. Z 408/09. Proti tomuto opatreniu podal protest Okresný prokurátor v Nových Zámkoch, o ktorom bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté v správnom konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 15S/8/2011. V tomto konaní sa žalovaný žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Nitre zo dňa 09. 03. 2011 č. UPo 6/2010-17/BrkZ 426/2009, Pd 13/10-11, ktorým Katastrálny úrad v Nitre zmenil rozhodnutie Správy katastra Nové Zámky č. Z 426/2009, 3493/10 zo dňa 08. 11. 2010 tak, že výrok rozhodnutia Správy katastra Nové Zámky č. Z 426/2009, 3496/10 zo dňa 08. 11. 2010 znie: „Správa katastra Nové Zámky podľa § 26 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a § 69 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov vyhovuje protestu Okresného prokurátora v Nových Zámkoch zn. Pd 13/10-11 zo dňa 10. 03. 2010 a ruší zápis vlastníckeho práva B D TRADE spol. s r.o. zapísaný do katastra nehnuteľností záznamom pod č. Z 426/2009 dňa 19. 02. 2009 pod položkou výkazu zmien 549/09“. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 12. 07. 2016 č. k. 15S/8/2011-206 bola žaloba žalovaného zamietnutá, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 07. 2016. Aktuálne je žalovaný naďalej v katastri nehnuteľností vedený ako vlastník sporom dotknutých vydražených nehnuteľností, keďže pôvodný žalobca nepristúpil k akceptácii návrhu kúpnej zmluvy č. 2/2010 zo dňa 11. 05. 2010, predloženej mu žalovaným, ktorou by mu odpredal vydražené nehnuteľnosti za kúpnu cenu 1.095.399,32 eura. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13C/164/2010 domáha, aby súd nahradil vyhlásenie vôle pôvodného žalobcu, že ako kupujúci uzatvára kúpnu zmluvu so žalovaným ako predávajúcim o predaji nehnuteľností v kat. úz. G. J. zapísaných na LV č. X ako parc. č. 185/1 - zastavané plochy a nádvorie o výmere 365 m² a na nej postavenej stavbe súp. č. XXXX a parc. č. 185/7 - zastavané plochy a nádvorie o výmere 94 m² za kúpnu cenu 1.095.399,32 eura (vydražené nehnuteľnosti) v znení špecifikovanom v žalobnom návrhu, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené.

15. Ako dokladá obsah spisu, uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 06. 07. 2011 č. k. 6C/135/2010-266 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. 09. 2011 č. k. 25Co/199/2011-278 bola pripustená zámena strán sporu tak, že pôvodný žalobca BD TRADE spol. s r.o. z konania vystúpil a

na jeho miesto vstúpil terajší žalobca SQUAM TRADE SE, so sídlom Bratislava, Trenčianska 57 z dôvodu, že medzi týmito subjektmi bola dňa 23. 05. 2011 uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky uplatňovanej v tomto konaní, majúca za následok prevod práv a povinností z pôvodného žalobcu ako postupcu na terajšieho žalobcu ako postupníka. Podľa článku I. predmetnej zmluvy, postupca prehlásil, že je výlučným majiteľom pohľadávky v nominálnej hodnote k 23. 05. 2011 1.095.426,35 eura s príslušenstvom voči žalovanému, ktorú ku dňu účinnosti zmluvy postupuje so všetkým príslušenstvom a právami na postupníka, ktorý zároveň berie na vedomie, že zaplatenie postupovanej pohľadávky je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 6C/135/2010-204 a to odplatne s tým, že výška a spôsob úhrady bude špecifikovaná v prílohe č. 1 k zmluve. Zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpísania oboma zmluvnými stranami, t. j. dňa 23. 05. 2011. Podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, uznesením uvedeného súdu zo dňa 10. 09. 2012 sp. zn. 36CbR/109/2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 09. 2012 bola zrušená spoločnosť BD TRADE s.r.o. bez likvidácie a dňom 10. 11. 2012 bola vymazaná z obchodného registra v celom rozsahu a to bez právneho nástupcu.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení ako i platnej právnej úpravy, odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti. Prioritne poukazuje na to, že už vo svojom skoršom rozhodnutí konštatoval, že je potrebné zodpovedať na otázku, či v súvislosti s dražbou nehnuteľností pôvodný žalobca nadobudol vlastníctvo k draženým nehnuteľnostiam, ktoré by následne zakladalo právny dôvod pre zaplatenie ceny vydražených nehnuteľností a zdôraznil, že v zmysle § 132 ods. 1 OZ možno vlastníctvo okrem iného nadobúdať aj na základe iných skutočností ustanovených zákonom, kedy ide o tzv. originárny spôsob nadobudnutia vlastníctva, ktorý má za následok absolútny zánik vlastníctva predchádzajúceho vlastníka, pričom za prípad nadobudnutia vlastníctva na základe iných skutočností ustanovených zákonom, treba považovať aj nadobudnutie vlastníctva vydražiteľom v dobrovoľnej dražbe vykonávanej podľa zák. č. 527/2002 Z. z., ako i ďalších právnych predpisov, ako napr. zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov, zák. č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu, zák. č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku a pod. Súd prvej inštancie riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu v danej veci i postupoval a dospel k záveru, že dražba konaná žalovaným dňa 31. 12. 2008 nebola dražba uskutočnená v súlade s hore uvedenými zákonmi, a preto pôvodnému žalobcovi príklepom licitátora nevzniklo vlastníctvo k draženým nehnuteľnostiam. Žalovaný svojim odvolaním spochybnil práve tento záver prvoinštančného súdu dôvodiac, že dražba dňa 31. 12. 2008 spĺňala kritéria dobrovoľnej dražby podľa zák. č. 527/2002 Z. z. bez ohľadu na to, ako bola nazvaná a vlastníctvo k draženým nehnuteľnostiam prešlo na vydražiteľa s tým, že otázku platnosti dražby môže súd meritórne riešiť len v konaní Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/47/2009 a nie v tomto konaní. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v označenom konaní súdu prvej inštancie sa žalobcovia ZAUSGOLD Slovakia s.r.o., so sídlom v Šamoríne, Gazdovský rad 1587 a spol. ako nájomcovia nebytových priestorov v bytom dome, ktorý bol predmetom dražby voči žalovanému a pôvodnému žalobcovi domáhajú určenia neplatnosti dražby konanej dňa 31. 12. 2008 a určenia, že vlastníkom týchto nehnuteľností je žalovaný. Uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 07. 08. 2017 č. k. 16C/47/2009-506 bolo konanie voči BD TRADE spol. s r.o. zastavené s ohľadom na jeho zánik bez právneho nástupcu. Odvolací súd nerozporuje, že vo svojom zrušujúcom rozhodnutí konštatoval, že neplatnosť dobrovoľnej dražby vykonávanej podľa zák. č. 527/2002 Z. z. môže vysloviť súd len v samostatnom občianskom sporovom konaní, pričom túto otázku nemôže súd posudzovať v inom konaní, a to ani ako otázku prejudiciálnu. Bolo by tomu tak za situácie, pokiaľ by v tomto konaní posudzovaná dražba bola vykonaná podľa zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, o ktorý prípad však v súdnej veci nejde. Súd prvej inštancie totiž z ním predkladaných dôvodov vyvodil záver, že predmetná dražba nebola vykonaná podľa zák. č. 257/2002 Z. z., ale podľa všeobecne záväzného nariadenia (ďalej len VZN) žalovaného č. 3/1997 o zásadách dražby majetku mesta, a preto ani platnosť samotnej dražby neposudzoval. Tento záver súdu prvej inštancie si v plnom rozsahu osvojil o odvolací súd. V tomto smere na podporu záverov prvoinštančného súdu odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení účinnom v čase konania dražby v § 2 vymedzil základné pojmy, pričom dražbu definoval ako verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb, prítomných na vopred určenom mieste, s výzvou na podávanie ponúk, pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie (písm. a/citovaného ustanovenia). Je tak zrejmé, že účelom dražby podľa tohto zákona je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva, ktorý sa spája s okamihom jej úspešného zavŕšenia a teda fázy

vydraženia veci s tým, že v tejto súvislosti zákonodarca zvolil koncept nadobudnutia vlastníckeho práva formou jeho prechodu v prospech vydražiteľa a to na základe právnej skutočnosti, ktorou je udelenie príklepu licitátora. Koncept prechodu má tak zásadné právne následky, ktoré sa spájajú predovšetkým s nadobudnutím práva k veci, ktorá je predmetom dražby vydražiteľom a to v zmysle konštitutívneho nadobudnutia práva už okamihom príklepu s jeho následným (prípadným) deklaratorným evidovaním v príslušnom registri vlastníckych a iných práv, viažucich sa podľa povahy draženej veci k jednotlivým majetkovým substrátom. Koncept prechodu práva je založený na tzv. konštitutívnej a zloženej právnej skutočnosti, ktorú by mal predstavovať práve príklep udelený licitátorom, podmienený naviazujúcim uhradením ceny dosiahnutej vydražením. V danom prípade však posudzovaná dražba, ako to osvedčuje obsah notárskej zápisnice spisanej notárom JUDr. Petrom Šulaiom, sa podľa vyhlásenia žalovaného ako žiadateľa uskutočnila výlučne na základe jeho VZN č. 3/1997 o zásadách dražby majetku mesta a uznesenia Mestského zastupiteľstva Nové Zámky zo dňa 09. 12. 2008 č. 262/091208 (bod 1 zápisnice) a po jej otvorení boli prítomní dražobníci oboznámení i s hlavnými bodmi tohto nariadenia (bod 2 notárskej zápisnice). Žalovaný si tak sám upravil svojim VZN č. 3/1997 zásady dražby jeho majetku a upravil tiež podmienky a postup verejnej dražby hnuťelného a nehnuteľného majetku v jeho vlastníctve, v zmysle ktorých aj postupoval a s týmito oboznámil dražobníkov. Podstatným pre posúdenie charakteru spornej dražby je čl. V bod 9 VZN č. 3/1997, podľa ktorého vydražiteľ je povinný do 15 dní odo dňa konania dražby zaplatiť cenu, dosiahnutú vydražením po odpočítaní výšky dražobnej zábezpeky na účet mesta, ktoré po zaplatení ceny za vydraženú nehnuteľnosť uzatvorí s vydražiteľom kúpnu zmluvu a vlastníctvo k vydraženej nehnuteľnosti prechádza na vydražiteľa dňom vkladu vlastníckeho práva na katastrálnom odbore Okresného úradu v Nových Zámkoch. Znamená to potom, že žalovaný tak zvolil nadobudnutie vlastníckeho práva v prospech vydražiteľa nie udelením príklepu licitátora, ale až na základe inej právnej skutočnosti, a to uzatvorenia kúpnej zmluvy s vydražiteľom a jej následného zavkladovania do katastra nehnuteľností. Predmetná dražba preto nezodpovedala pojmu dražby vymedzenému ust. § 2 písm. a/ na účely zák. č. 527/2002 Z. z. Práve definícia dražby je ústrednou definíciou, ktorej cieľom je vymedziť základné znaky materiálneho vnímania dražby v zmysle zákonom ustanoveného procesu, ktorý je zavŕšený prechodom práv k veciam. Nemožno sa tak stotožniť s tvrdením žalovaného, že dražba konaná dňa 31. 12. 2008 splnila kritéria dobrovoľnej dražby podľa zák. č. 527/2002 Z. z., v dôsledku ktorej by vlastníctvo k nehnuteľnostiam prešlo na vydražiteľa. V tejto súvislosti nie je bez významu, že samotný žalovaný rešpektoval skutočnosť, že dražba bola vykonaná v súlade s jeho VZN č. 3/1997, keď pôvodnému žalobcovi zaslal návrh kúpnej zmluvy a po neúspešnosti tohto návrhu sa žalobou domáha nahradenia prejavu vôle žalobcu uzatvoriť kúpnu zmluvu, ktoré konanie je vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 13C/164/2010.

17. Právnu skutočnosťou, na základe ktorej pôvodný žalobca ako vydražiteľ mohol nadobudnúť vlastnícke právo k vydraženým nehnuteľnostiam mohla tak byť len platná kúpna zmluva, uzatvorená medzi žalovaným a vydražiteľom, k uzatvoreniu ktorej nedošlo a s ohľadom na zánik pôvodného žalobcu ako vydražiteľa výmazom z obchodného registra bez právneho nástupcu ani v budúcnosti nemôže dôjsť. Vlastnícke právo k vydraženým nehnuteľnostiam tak na pôvodného žalobcu nikdy neprešlo a preto je dôvodný záver provinštančného súdu, že pokiaľ žalovanému bola poskytnutá vydražená cena nehnuteľností, došlo na jeho strane k vzniku bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 OZ spočívajúceho v majetkovom prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu, ktorý je povinný žalobcovi v zmysle § 456 OZ vydať. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď preukázateľne v prisúdenom rozsahu právny predchodca žalobcu žalovanému plnenie poskytol. Jeho vecnú správnosť nemôže spochybníť ani poukaz žalovaného, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho návrh na prerušenie konania zo dňa 08. 04. 2016 do právoplatnosti rozhodnutia v konaní Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/47/2009. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že ide o opakovaný návrh žalovaného na prerušenie konania v danej veci, pričom uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 22. 07. 2010, č.k. 6C/135/2010-137 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 31. 08. 2010, č.k. 8Co/255/2010-166 bol návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 13C/164/2010 zamietnutý a uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 11. 12. XXX č.k. 6C/135/2010-544 v spojení s jeho opravným uznesením zo dňa 08. 06. 2015 č.k. 6C/135/2010-580, ktorým prerušil konanie až do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/47/2009 a na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 15S/8/2011 bolo uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 10. 2015 č.k. 5Co/810/2015-598, 5Co/811/2015 zrušená a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

18. Súd prvej inštancie vo zvyšku, t. j. nad prisúdenú sumu 434 051,35 eura s príslušenstvom žalobu zamietol, čo odôvodnil neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok v rozsahu presahujúcou sumu 434 051,35 eura, pretože jej predmetom boli aj sumy na ktoré pôvodný žalobca nemal nárok, keďže boli platené inými subjektmi na účet žalovaného bez právneho dôvodu, nakoľko tieto subjekty sa do dražby neprihlásili a povinnosťou vydražiteľa a nie iných subjektov bolo zaplatiť vydraženú cenu. Poukázal tiež na to, že zmluvu o budúcej zmluve v znení dodatku, ktorú uzavreli Ing. A., M.. Y. a U. U. nemožno považovať vo vzťahu k žalovanému za právny dôvod úhrady na účet žalovaného v súvislosti s dražbou, pretože medzi žalovaným a týmito subjektmi ako i spoločnosťou IveKol, s.r.o žiadny právny vzťah nebol, a teda nebol dôvod z ich strany na plnenie na účet žalovaného, z ktorého dôvodu išlo o bezdôvodné obohatenie, ktoré mal žalovaný vydať týmto osobám. Zmluva o budúcej zmluve nebola uzatvorená medzi spoločnosťou BD TRADE a M.. Y. a T.. A., a preto zmluva BD TRADE žiadnym spôsobom nezaväzovala a osobu U. U., ako fyzickej osoby nemožno s ňou stotožňovať, i keď bol jej konateľom. Žalobca ktorý v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním prioritne namietal jeho arbitrárnosť dôvodiac, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia, s celým zisteným a relevantným skutkovým stavom, nie je zrejmé akými úvahami sa riadil pri prijatí záveru o čiastočnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, čo považoval za preukázané a čo za sporné, čím jeho rozhodnutie je v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP pre jeho nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť a nepreskúmateľnosť.

19. K uvedenej námietke žalobcu treba uviesť, že podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Povinnosťou všeobecného súdu, je uviesť v rozhodnutí dostatočné, relevantné dôvody na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej ako i právnej stránky rozhodnutia. Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale i laickú) verejnosť prijateľné a racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach práve pod vplyvom judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky zaujal stanovisko, že medzi práva civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces, a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Za znemožnenie strany uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces treba považovať aj taký postup súdu, ak v jeho rozhodnutí absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci.

I podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti nezodpovedá podmienkam kladeným na ne zákonom, ako na to dôvodne poukazuje žalobca. Súd prvej inštancie sa totiž k svojmu záveru od čiastočnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 23. 05. 2011, ktorá je pre posúdenie vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní zásadná, neposkytol žiadnu právu argumentáciu z hľadiska zákonnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ a ani svoje úvahy ako tieto ustanovenia aplikoval na zistený skutkový vzťah. Rovnako tak vo vzťahu k existencii Zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uzatvorenej dňa 30. 01. 2009 a jej právnych následkoch v súvislosti s plnením ceny vydražených nehnuteľností postupcom. Učinil tak aj napriek tomu, že žalobca už v priebehu konania rozsiahlo argumentoval vo vzťahu ku svojej vecnej legitímácii, pokiaľ ide o celý rozsah uplatňovanej pohľadávky voči žalovanému. Keďže išlo o závažné a pre vec samú podstatné argumenty, bol súd prvej inštancie povinný sa s ním vysporiadať v odôvodnení svojho rozhodnutia jasným, zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom, čo neučinil. Jeho rozhodnutie v zamietajúcej časti tak neozrejmuje skutkové a právne závery takým spôsobom, aby strana

sporu nemusela hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti v rovine dohadov, aby mohla skutkovo aj právne proti rozhodnutiu argumentovať. Keďže odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti uvedené obsahové náležitosti nemá, je nutný záver o jeho nepreskúmateľnosti. Za danej situácie, keď právo strany sporu a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktoré je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia), nepreskúmateľnosť rozhodnutia odníma tak strane sporu možnosť konať pred súdom pre porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v konaní a teda i porušuje jej právo na spravodlivý súdny proces. V tejto časti preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom opätovne súd prvej inštancie rozhodne o doposiaľ neprisúdenom nároku žalobcu uplatnenom v konaní. Svoje rozhodnutie následne odôvodní tak, aby spĺňalo zákonné požiadavky naň kladené (§ 220 CSP), vporiadajúc sa v ňom i so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v jeho odvolaní. Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP), ako i trov štátu.

Z vyššie uvedených dôvod odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným v enunciate tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolací senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).